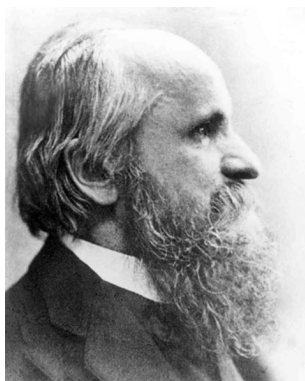

І. Я. Петрій

Мейнонг Алексіус

МЕЙНОНГ Алексіус (17. 07. 1853, Львів – 27. 11. 1920, м. Грац, Австрія) – філософ, психолог. Закін. Віден. університет (1878). Відтоді – у Грац. університеті: від 1882 – проф., завідувач кафедри філософії; заснував у ньому 1894 Інститут психології, 1896 – школу експерим. психології. У наук. діяльності був близьким до позицій ґештальтпсихології. Запропонував власну теорію цінності. Займався питаннями теорії розуму та онтології. Прагнув розвинути нову апіорну дисципліну – теорію предметності, відмінну від метафізики, яка є емпірич. наукою, що стосується реальності. На підставі теорії предметності розробляв учення про емоції та заг. систему цінностей. Виділяв 3 категорії об'єктів: існуючі матеріально (гори), існуючі у нематеріал. світі (числа) й ті, що не можуть існувати в принципі (квадратне коло). Розробив класифікацію предметів на основі виділених ним 4-х класів психол. актів (уявлення, мислення, почуття, бажання). Його ідеї вплинули на розвиток неопозитивізму. Видано зібрання творів М. «Gesamtausgabe» (Graz, 1968–78, vol. 1–7).

Основні праці

Über Annahmen. 1902; Untersuchung zur Gegenstandstheorie und Psychologie. 1904; Über Möglichkeit und Wahrscheinlichkeit. 1915 (усі – Ляйпциг).

Рекомендована література

1. R. D. Rollinger. Meinong and Husserl on Abstraction and Universals. Number XX in Studien zur Österreichischen Philosophie. Amsterdam, 1993.

Бібліографічний опис:

Мейнонґ Алексіус / І. Я. Петрій// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-66160>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).